

Ahol kétszer kel fel a nap...

Bizony, ott jártunk mi, dégi hetedik osztályosok! Erdélyben, Torockón, abban az álomszép magyar faluban, ahol a reggeli órákban a Székelykő közelségében kétszer kel fel a nap. Célunk a kinti magyar diákok életének megismerése, kapcsolatfelvétel, és június 4-én a Nemzeti Összetartozás Napjának ünneplése a torockói fiatalokkal.

Június 2-án nagy izgalommal indultunk Dégről a 20 fős kis busszal. Tudtuk, hosszú út vár ránk. Osztályfőnökünk, Papné Kokas Tünde és Horváth Zsuzsanna tanár nénik alaposan felkészítettek bennünket. Először utaztunk külföldre. Átlépve a határt, Nagyváradra ismerkedtünk. Autóbusszal néztük meg a várost, közben kis előadásokat hallgattunk társainktól. Rövid sétára is sor került a belvárosban. Néhány óra múlva megérkeztünk Királyhágóra, ahol csodálatos panoráma fogadott bennünket. Kalotaszeg két népszerű települése következett. Kőrösfő és Bánffyhunad. Büszkén integett felénk mindkét helyen a református fatornyú templom. Még sosem láttunk templomban ennyi fadaragást és hímzést! Emlékszalagot helyeztünk el Vasvári Pál szobra előtt. Ezt követően egyre magasabb hegyek között vezetett az út. Egyszer aztán örömmel láttuk a Rimetea-Torockó feliratot. Kis faluba érkeztünk, ami két magas hegy között helyezkedik el. Az egyik hegy a Székelykő, a másik az Ordaskő. A finom vacsora után sétáltunk, és elfoglaltuk helyünket a szálláson.

Jókedvűen ébredtünk, és megkerestük az iskolát. Vártak bennünket a helyi iskola diákjai, és közösen túráztunk Torockószentgyörgyre. Vidám beszélgetések alakultak ki. Szentgyörgyön új barátaink beszámoltak a vár történetéről, és együtt emlékszalagot helyeztünk el Brassai Sámuel emléktáblájánál. Nehéz volt eljönni a festői környezetben elhelyezkedő nemesi kúriától, amelynek az udvarán kipróbáltuk a különleges játszótér játékait. Hazautban betértünk a sajtgyárba egy kis kóstolóra. Délután elmentünk a Tordai hasadékhoz A népsze-

rű kirándulóhely is sok érdekességet tartogatott számunkra. Este daltanulással zártuk a napot.

A harmadik nap óriási élményt tartogatott számunkra. Megkerestük a tordai sóbányát. Életünk első sóbányájába ereszkedtünk le. Idegenvezetőnk elmondta a bánya történetét, és megmutatta a bányát. Két lifttel közlekedtünk a bánya mélyébe, ahol egy tavon lehetett csónakázni. Miközben megcsodáltuk a különböző érdekességeket, egészséges, sós levegőt szívtunk. Újabb kellemes meglepetés ért bennünket. Mindannyian felülhettünk az óriáskerékre, ahonnan közelebről láttuk a sós képződményeket. Utána Erdély fővárosával, Kolozsvárral ismerkedtünk. A Mátyás szobornál sok turista fotókat készített. Mi is ezt tettük. Éppen filmfesztivált nyitottak meg, rengetegen voltak a téren. Este ismét sétáltunk a néhány nap alatt szívünkbe zárt Torockón, és jókedvűen szórakoztunk. Utolsó nap szomorúan ébredtünk. Tudtuk, hamarosan el kell köszönnünk Dég testvértelepülésétől, a méltán Európa Nostra-díjjal kitüntetett szépséges magyar falutól. Az iskolában vártak bennünket a torockói diákok. Közös faültetéssel köszöntünk el abban a reményben, hogy hamarosan találkozunk. Hazafele felelevenítettük az érdekes, közös élményeket, és még dalra is fakadtunk.

Köszönettel tartozunk a Határtalanul pályázat kiíróinak, tanárainknak, akik fáradoztak értünk, a szüleinknek, akik jó tanácsokkal láttak el bennünket, és segítettek a pakolásban, összefogtak az ételünk biztosításában. Támogatónk az Emberi Erőforrások Minisztériuma. A négy Erdélyben töltött napon megismertük a kinti magyar diákok életét, megcsodáltuk Erdély természeti és történelmi értékeit, jelenét. Rengeteg élménnyel lettünk gazdagabbak. Sosem feledjük el.

A dégi dr. Kovács Pál Általános Iskola és AMI hetedik osztályos tanulói

Fotó: Horváth Zsuzsanna